

ת"פ 35724/01/21 - מדינת ישראל נגד רשיד בדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35724-01-21 מדינת ישראל נ' בדר

לפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ מתמחה פנחס סרי לוי
	מתביעות ירושלים
נגד	
הנאשם	רשיד בדר
	ע"י ב"כ עוה"ד חמזה קוטינה

גזר דין

כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1997, בכך שבתאריך 24.1.2023 פגש הנאשם את המתלונן ברחוב הגיא בעיר העתיקה יחד עם בני משפחתו. הם החלו לשוחח על אודות המנעול שהתקין המתלונן במקום בניגוד לעמדת הנאשם, על רקע מחלוקת בהקשר זה. לאחר מכן תקף המתלונן את הנאשם בכך שחבט באגרוף בפניו. הנאשם החל להכות את המתלונן יחד עם אחיו, ועוברים ושבים הפרידו בין הניצים, וכל צד הלך לדרכו. בהמשך לכך, כאשר חזר המתלונן למקום, החל הנאשם להכות אותו יחד עם אחיו הקטין לאחר שאוים ע"י המתלונן שהניף פטיש. הנאשם ואחיו היכו את המתלונן במקלות של נרגילה, מוטות ברזל וחפצים נוספים, וכמו כן בעטו בו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש בפניו ובראשו, נפיחות בזרועו ופצעים נוספים.

מהלך הדיון

2. הצדדים הגיעו להסדר טעון, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ללא הסכמה עונשית, יישלח לשירות המבחן, כשהמאשימה תעתור למאסר, ואילו הסניגור יבקש לבחון גם את שאלת הרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עלה, כי הנאשם כבן 31, נשוי ואב לחמישה ילדים, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, כיום עובד כנהג אוטובוס מזה מספר שנים. אשתו עקרת בית. הנאשם למד שנתיים כלכלה

ברמה אוניברסיטאית אך לא השלים את לימודיו והתרכז בעבודה, בשל קשיים כלכליים. לאורך חייו שמר על יציבות תעסוקתית. הנאשם מתמקד בפרנסת משפחתו ובשיפור מצבה הכלכלי. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ושירות המבחן לא איתר מוקדים המצריכים טיפול. בנוסף לכל האמור, הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים והביע חרטה עליהם. הנאשם הסביר לשירות המבחן כי ברקע הדברים, קיים סכסוך בין משפחתו למתלונן על חזקה בנכס המשמש את משפחתו. הנאשם תיאר כי המתלונן החליף את מנעול הנכס ולא אפשר לבני משפחתו של הנאשם להיכנס אליו, דבר שגרם לתחושת פגיעה והשפלה בנאשם ובמשפחתו, במיוחד לנוכח ניסיונות הידברות שלא הצליחו. הנאשם הבין שהיה עליו לפנות למשטרה במקום לפעול כפי שפעל. הוא פנה לבית המשפט בתובענה אזרחית הקשורה לנכס, שבסופה התקבל צו מניעה זמני לטובת משפחתו. הנאשם ציין כי לאחר האירוע נכרתה סולחה בין הצדדים (אך לא הומצאו מסמכים). נוכח כל האמור, סבר שירות המבחן, כי הנאשם הוא אדם בעל ערכים נורמטיביים ויכולת תפקוד תקינה, שמורתע מן ההליך הפלילי, ולכן רמת הסיכון להישנות עבירות נמוכה. לעניין ביטול ההרשעה, שירות המבחן התלבט ביחס להמלצתו בשל חומרת המעשים והפגיעה שנגרמה למתלונן ובשל העובדה שהסכסוך עדיין פעיל. עם זאת, נוכח ההערכה החיובית את הנאשם ועיסוקו כנהג רכב ציבורי, והחשש כי עיסוק זה יפגע מהותית בהרשעה על כנה, המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה והטלת של"ץ בהיקף 180 שעות וענישה נלווית.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

4. מחוות דעת הממונה עולה כי הנאשם נמצא כשיר לעבודות שירות בחברה קדישא בירושלים החל מיום 4.9.2023.

ראיות לעונש

5. במסגרת הראיות לעונש הגיש הסיניגור פסק דין בת"א 63075-01-20, אשר במסגרתו נשמעו טענותיהם של המתלונן וקרובי משפחתו של הנאשם לעניין זכות החזקה בנכס. כב' השופטת הבכירה קסלסי דחתה את טענותיו של המתלונן וכן אסרה עליו להכשיל את יכולת אמו של הנאשם להתגורר בנכס. בנוסף, הוצג גזר דינו של הקטין שהואשם אף הוא בתקיפה חבלנית ובהסכמה נגזר דינו ללא הרשעה.

טיעונים לעונש

6. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד גיסא, המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם שבין 3 ל-8 חודשי מאסר, נוכח נסיבות ביצוע העבירה ובשל העובדה שהסכסוך עדיין נמשך וקיימים סיכויים להישנות העבירה. ב"כ המאשימה סבר כי יש להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס והתחייבות. לעניין הרשעה סבר כי לא ניתן לסיים את התיק ללא הרשעה. מאידך גיסא, הסיניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. הסיניגור הפנה לכך שהמתלונן הוא זה שיזם את האירוע והתנהג בצורה אלימה, ואף ניסה לסגור את הנכס המושכר על מנת לתפוס חזקה בכוח, ובכך לפגוע במשפחתו של הנאשם. בנוסף ביקש לבטל את הרשעתו בשל היות הנאשם נהג רכב ציבורי ומפרנס יחיד.

קביעת מתחם הענישה

7. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.
8. **אשר לערך המוגן** - עבירות האלימות פוגעות בכבוד אדם, שלומו ונפשו, בנסיבות אלה מידת הפגיעה היא נמוכה, נוכח ההדדיות שנבעה מהתנהגותם של שני הצדדים.
9. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת אך במידה נמוכה שבוצעה בצוותא. המתלונן הוא זה שהחל לתקף את הנאשם, והנאשם יחד עם אחיו הגיבו, גם אם בצורה מופרזת, כפי שעולה בכתב האישום. הנאשם החליט להתעמת עם המתלונן במקום לזמן משטרה למקום, היה עליו לחדול ממעשיו. הנאשם תקף את המתלונן באמצעות נשק קר וגרם לו נזק, בפניו בראשו ופצעים נוספים. יש לזכור כי המתלונן הניף פטיש לעבר הנאשם, והדבר פועל לזכותו של הנאשם. הנאשם אחראי למעשיו.
10. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת** - הפסיקה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה מגוונת, ומנעד הענישה רחב, בהתאם לנסיבות כל מקרה.
- א. ברע"פ 3021/16 **לוזובסקי נ' מ"י** (מיום 19.4.2016) אושר עונש של חודשיים מאסר בעבודות שירות על סמך מתחם שבין מאסר על תנאי ל 8 חודשי מאסר, בנסיבות של גרימת קרע בעור התוף בעקבות סטירה חזקה למתלונן,
- ב. בעפ"ג (נצרת) 69615-07-17 **נוסקוב נ' מ"י** (מיום 17.10.2019) התקבל ערעור על הטלת עונש של 10 חודשי מאסר, שהומרו ב 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בגין אירוע של אגרוף בפניו של אד, שהסתיים בשבר ותפרים, הנאשם שם היה אדם בעל עבר פלילי שעבר תהליך שיקום.
- ג. בעפ"ג (נצרת) 10722-08-15 **אלול נ' מ"י** (מיום 18.2.2016) אושר מתחם שבין מאסר קצר בעבודות שירות עד 10 חודשים בנסיבות חמורות יותר של הכאת אדם בבאר בחפץ כהה,
11. **מתחם הענישה** - לפיכך, המתחם צריך לעמוד בין של"ץ ומאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות או בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

12. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם צעיר ונורמטיבי, ללא עבר פלילי, עובד כנהג אוטובוס לפרנסתו, ומפרנס יחיד למשפחתו, קיבל אחריות מלאה למעשיו והבין את הפסול שבהם. מפסק הדין אשר צורף במסגרת הראיות לעונש, עולה כי מעשיו של

המתלונן לא היו תמימים לאחר שהודה בהצבת מנעול על דלת הנכס שבו התגוררה אמו של הנאשם, ואף סירב להחזיר את המפתחות. לבסוף ניתן צו מניעה קבוע נגד המתלונן האוסר עליו להפריע לבני משפחתו של הנאשם במימוש חזקתם בנכס. בנוסף, עובדת קיומה של סולחה שניתן להתחשב בה כנסיבה לקולה.

13. שאלת ביטול ההרשעה

כידוע, הכלל הוא שבמצב שבו הודה הנאשם בביצוע עבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. אי הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי הרשעה תיתכן בקיומם של שני התנאים מצטברים: הראשון, טיב העבירה שמאפשר אי הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה ליחיד ולרבים. השני, קיומו של נזק קונקרטי כאשר הרשעתו של נאשם עלולה להזיק לו באופן בלתי מידתי בנסיבות העניין. אשר לתנאי הראשון התלבטתי נוכח טיב המעשה, שאינו קל ערך. יחד עם זאת חובה על בית המשפט לבחון כל מקרה בנסיבותיו. בעניינינו יש לתת משקל משמעותי להתנהגותו המתגרה של המתלונן, שהציתה את האירוע כולו, מבלי להמעט מאחריות הנאשם להתנהגותו שלו. להבדיל ממקרי האלימות השגרתיים שלרוב אין להם הסבר ומדובר בשרירותיות, הרי שבמקרנו מדובר באירוע ממוקד שיש לו הסבר מסוים מאוד. לכן האינטרס של הרתעת הרבים פחות בעניינינו. בשים לב לקורות חייו של הנאשם, אכן מדובר בהתנהגות חריגה שאינה מאפיינת אותו, ולכן, בנסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי ניתן לבטל את ההרשעה. אשר לתנאי השני, הנאשם נהג תחבורה ציבורית המשמש מפרנס יחיד למשפחתו. מפנה בהקשר זה לתקנה 15ב(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, לפיה הרשעת נהג רכב ציבורי עלולה לגרור אחריה את התליית רישונו, למרות שקיים שיקול דעת לרשות המוסמכת. יחד עם זאת, נוכח הנסיבות, סברתי שאין ליטול סיכון בהקשר זה בהיות הנהיגה הציבורית מקור פרנסתו הבלעדי של הנאשם.

לפיכך, מבטל את הרשעה.

המיקום במתחם

14. יש למקם את נאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה שקבעתי.

גזירת הדין

15. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 8.10.2023 על-פי תוכנית שיכון שירות המבחן ויגיש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום;

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות למעט איומים במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הוזהר כי אי ביצוע צו השל"ץ עלול להוביל להפקעתו ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר.

ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ג, 12 יולי 2023, במעמד הצדדים.